

אמר עזמות...

כך היא, רבותי, דרכה של ההיסטוריה שלנו.

זמנים משתנים, עתים מתחלפות וגם נציגים מתחלפים חליפות ותמורות ובאים בסידור גיון זא"א, פעם להאי גיסא ופעם לאידך גיסא, וחוזר חלילה.

והא ראייה:

סמואל — עם מאורעות.

פלומר — בלי מאורעות.

צ'נסלור — עם פרעות.

וואסוף — בלי פרעות.

ועכשיו, הגיע התור — — —

לא לחנם עף נציבנו היקר על כנפי נשרים לעיר הבירה והמעטירה רק לשלשה שבועות, וכפי שמוסרים לי מגבוה, כבר קוראים בשם של נציב חדש.

המופתי נסע „תרפ"ט" אלפים מילין להודו ואנו „כוש"...

מי יודע?

אלא, שבכל דור ודור וכו'...

עד כה ספרנו לכם על בהלת החרם בגרמניה ועל רכבות ורכבות מבני עמנו שנשארו פתאום בלי מחיה ושעיניהם נשואות אך ורק לנִי קודת-הצלה אחת—לא"י.

ואולם עכשיו, רבותי, אספר לכם אני כיצד מנחיגים בוויקוט לא בגרמניה ההיטלרית כי אם כאן בא"י ולא נגד גרמנים כי אם נגד יהודים והמחרימים האלה אינם חלילה גרמנים או ערבים כי אם דוקא יהודים, ולא סתם יהודים ממאה-שערים או מבית-ישראל אלא רופאים ידועים, אינטליגנטים מבני קדמא-יזאולא וגם חכמים ותיקים לאגודות שונות של מעשי צדקה ורחמים לבריות בעירנו...

מעאל, והסבירו לרופאים השכנים האלה באר היטב את גודל הסכנה הנשקפת להם מתוך עליה של רופאי גרמניה, ובקשו את עזרתם והשתדלותם שם בחלונות הגבוהים להציל את המצב ביפה-שעה-אחת-סודם...

אלא, שאין סודות בעולם ואפילו אצל הרופאים היהודים. כיון שהגיע הדבר לאזניהם הרימו קול זעקה והסבירו לשני הרופאים שאם יוסיפו ללכת בדרכם זו עם שכנינו—סופם לעבור לגרמניה...

כנראה, ש„הסברה" זו הועילה...

קשה, רבותי, להעלות כזאת על הדעת ולא יאומן כי יסופר, שיהודים בעלי-פרנסה בריות ובשפע ימנעו מאהיהם האומללים לבוא ו„להפך בחרדתם", אבל מה לא יעשה יהודי ומכש"כ רופאים מומחים וידועים בשביל פרנסה?—ואיזו פרנסה!?

הואיל

וכך, הכה ואספר לכם עוד עובדה יפה ואופינית, כיצד מחרימים אחב"י כאן ומנחיגים בוויקוט נגד סחורות גרמניה, ודוקא ע"י מוסד לאומי גדול וחשוב שבעיר העבריה הראשונה!

תלמידי המובהק מת"א, שכל רז לא אניס ליה, שלח לי אתמול באופן תכוף ומיוחד גליון ניר לבין וזילק מהמין המובהק בצדוף פתקא קטנה ובה כתוב לאמר:

„רבי היקר! הריני שולח לך בזה לדוגמא גליון ניר שהוצא מבית-המכס... חבוש-נא על הטמך את זוג המשקפים הבהירים שלך. העמד את הגליון לאור השמש או החשמל וקרא!"

נטלתי פמצות תלמידי את זוג האשפקולין שלי, הבטתי על הניר לאור השמש וראיתי וקראתי על הניר עצמו באותיות בקירות של צבע המים את המלים האלו בעברית:

כנסת ישראל

ועד הקהלה העברית

של יפו ות"א — ארץ-ישראל

ותרנומו באנגלית. בין שתי הנוסחאות באה תמונת הבנין של ועד הקהלה בת"א...

ובשולי הפתקא הנ"ל של תלמידי רשום עור: „הניר הוזמן מ ג ר מ ג י ה ביום 3.4.33 והוצא מבית המכס ביום 15.5.33."

הדבר הוא ברור למדי: כנסת ישראל בתל-אביב הזמינה את הסחורה ממדינת היטלר שבוע ימים לאחר שהכריז חרם כללי וכליין חרוץ על כנסת ישראל בגרמניה, ולא עוד אלא שהוציאה את הסחורה מבית-המכס ביום שנעשה ההדלקה מדגלו של היטלר לא רחוק מבניני של ועד הקהלה...

אמנם ידענו מאז, שישנם מוסדות צבוריים כאלה שהם למעלה מן השכל, עתה אנו רואים, שהם גם למעלה מן הרגש. אין מה לדבר: הדג מסריח מראשו...

וידעתי מה שיאמרו: הנייר הזה הוזמן אולי מבית חרושת יהודי בגרמניה? ואולם סוד גלוי הוא, שכל העובדים בבתי חרושת. בכלל ושל אחב"י בפרט הם גרמנים, כלומר נאציים שהם העזים שבצוררי היהודים, רבי הפעלים בין הקושרים מלהמה על היהודים. ולמה לכנסת-ישראל בת"א לפטם את צוררינו בגרמניה, השואפים לבלענו חיים?

וגם המסים—אם אינני טועה—נופלים לידי הממשלה ההיטלרית, ולמה לא הבינו ולא הרגישו חברי ועד הקהלה בת"א את אשר הבינו והרגישו סוחרי הניר בת"א, סרוגליאקוב, רפפורט וחכריהם שבטלו את הזמנתם הגרמנית?

לכנסת ישראל פתרונים!... * * *

ואת

זה לעומת זה עשה האלהים. בשעה שועד הקהלה לתהילה תופך בהיטלר ובסחורתו, בשעה זו הולכים הקתולים האדוקים שבצרפת ומחרימים את גרמניה בגלל הרדיפות (הסוף בעמוד ג')